

4114-18

2017/18

VOL-06

Special Issue March 2018

idyawarta

International Multilingual Research Journal

MAH/MUL/03/051/2012
ISSN: 2318-9318

Chief Editor
Prof. Virag Gawande

Published By
Aadhar Social Research Development Training Institute, Amravati.

Dist. Yavatmal Reg. No. 2568
Shivramji Moghe Arts, Commerce & Science College,
Kelapur (Pandharkawada) Dist. Yavatmal - 445302 (M.S.)
Affiliated to Sant Gadge Baba Amravati University, Amravati

On the Occasion of World Women's Day
An Interdisciplinary International Conference On
Globalization : Issues & Aspects
ICGIA - 2018

Thursday 8th March 2018

Dr. Shankar R. Warhate
Principal, Shivramji Moghe Mahavidyalaya, Kelapur (Pandharkawada)

Chief Editor

Prof. Virag Gawande

Director, Aadhar Social Research & Development Training Institute Amravati
Editors

Dr. Arun Dasode **Prof. Naresh Mahajan** **Dr. Sujata Shende**
Dr. Radheshyam Chaudhari **Dr. Ajay Solanke** **Dr. Amar J. Wanjar**

Organized by

Shivramji Moghe Arts, Commerce & Science College,
Kelapur (Pandharkawada) Dist. Yavatmal - 445302 (M.S.)

&

Aadhar Social Research & Development Training Institute Amravati

Parshwardhan Publication Pvt. Ltd.

Reg.No.U74120 MH2013 PTC 251205
At Post, Limbaganesh, Tq. Dist. Beed
Ph. 020650201295

13) जागतिकीकरण आणि मराठी कविता प्रा. नंदकुमार ग.भाकरे	59
14) जागतिक मापमान बाळ आणि पर्यावरणीय प्रदूषण : एक अभ्यास प्रा. एन. व्ही. नरुले	61
15) खेळांमध्ये संतुलित आहाराची भूमिका पांडुरंग जगन्नाथ गोटे	6
16) जागतिकीकरणाचा लोकसाहित्यावरील प्रभाव प्रा.डॉ.पंडरी डोईफोडे	1
17) 'जागतिकीकरण व २१ व्या शतकातील स्त्री' कु. पायल विनोद भोयर	
18) जागतिकीकरणाचा समाजावर पडणाऱ्या प्रभावाचे अध्ययन प्रा. संजय च. राऊत	
19) खेळ आणि योगासनाचे शालेय विद्यार्थ्यांच्या व्यक्तीमत्त्वावर होणारे सकारात्मक... प्रा. नितु जि. शेंडे, यवतमाळ	
20) जागतिकीकरण आणि नव्वदोत्तर आंबेडकरी कविता प्रा. नरेंद्रकुमार शिवाजीराव कदम, जि. यवतमाळ	
21) Globalization : It's Advantages and Disadvantages Prof. Ajay V Rele	
22) Effectiveness of training in changing adoption behavior Shital Deshmukh, Manisha Kale	1
23) Marketing of Small Scale & Cottage Industries in Rural India Shri. N. H. Shegokar	8
24) Emerging Opportunities And Challenges/ Problems For Ku. Sonali Sanjay Gosavi	95
25) Study on the role of Machine Learning Algorithms in Mr. Prabhanajn G. Chaudhari	98

16

जागतिकीकरणाचा लोकसाहित्यावरील प्रभाव

प्रा.डॉ.पंढरी डोईफोडे
सहयोगी प्राध्यापक सिंदखेड राजा.

प्रस्तावना :

साहित्यातून जसे मानवी जौघन आणि संस्कृतीचे दर्शन घडते तसेच ते समता, मानवता, सहृदयता, सामाजिक ऐक्य आणि सद्भावना अशा सारख्या सामाजिक तसेच काही राष्ट्रीय मूल्यांची रुजवणूक व्हावी यासाठी मार्गदर्शक असावे अशीही अपेक्षा असते. बदलत्या सामाजिक परिस्थितीत विशेषतः जागतिकीकरणाच्या छायेतील समाजात ही भूमिका उठून दिसते.

पुढे लोकसाहित्यात अनेक संकल्पना येत गेल्या, तरी मौखिक साहित्याच्या मूलधारावरच लोकसाहित्याचा अभ्यास केला जाय हे सर्वमान्य झाले. रूढी परंपरा या लिखित स्वरूपात नसतात. कळानुरूप त्या बदलत जात असतात. तरी लोकधारेत बदल होताना मात्र दिसत नाही. फक्त त्यांचे स्वरूप बदलते. हे पाहणे गरजेचे आहे. निसर्गाच्या कृपेमुळे आपल्या जीवनात बदल घडू शकतात. असा समज त्याकाळच्या आर्येतर लोकांचा होता. आर्यांच्या आगमनामुळे लोक श्रद्धा मोठ्या प्रमाणात बदलत गेल्या. आर्य आणि आर्येतर समाजातील सांस्कृतिक संघर्ष होऊ लागला. आर्यांचे यज्ञ व धार्मिक विधी पाहून आर्येतर समज आकर्षित होऊ लागला. आपल्या संस्कृतीमधील काही रूढी परंपरा जतन करीत, आर्य संस्कृतीचा स्वीकार करू लागला यानेच आर्येतर लोकांच्या जीवनाला वेगळे वळण प्राप्त झाले.

समाजव्यवस्थेतील ठळक कालखंड :

गावगाडा हे तत्कालीन समाजव्यवस्थेचे व्यवच्छेदक लक्षण होते. ग्रामोण समाज आणि त्याला समांतर जीवनशैली अस्तित्वात होती. गावातली सारी कामे गावातच होत असत. गाव हे विश्व होते. गावातल्या लोकांच्या गरजा मर्यादीत होत्या, आणि त्या गावातच भागवल्या जात. एखादी घटना सर्वांपर्यंत पोहोचली की ती गावभर झाली असे म्हटले जाई. विकासाच्या इतर बाबीप्रमाणे शिक्षणप्रसारही नव्हता. भोजप्या शहरातूनही ठराविक कॉलेजेस होती. शाळाही मोठ्या

गावातच होत्या. या सर्व घटना लोकसाहित्यात होत्या. विगाव्या शतकाच्या सुरुवातीला साक्षरतेत भारतीय समाजाची स्थिती फारच रूपांतरात होती. ग्रामोण हे प्रमाण अगदी नग्नच होते. मंडिताना चुल आणि मूल यातच गन्वता घाटत होती. याचबरोबर शिक्षण घेण्यात धार्मिक कोणे आणि सांस्कृतिक दडपणे देखील होती. साक्षरता नसल्याने याचनदेखील नव्हत. लोकसाहित्यात नुसारच लोकवागी अडग-घडग होई.

स्वातंत्र्यानंतर लोकशाही राज्यप्रमाणातही इतरांच्या राज्यव्यवस्था अपेक्षीत आणि अभिप्रेत असल्याने जनतकडूनही याद्वारेच्या अपेक्षा आणि आकांक्षा या सर्वांचा परिपाठ म्हणून शिक्षण विस्तारत गेले. अगदी खंड्यापाड्यातूनही शाळा तर तालुक्याच्या गावा कॉलेजेस सुरू झाली. आरक्षणापुढे समाज जागृत झाला. शिक्षणात स्पर्धा वाढली. उद्योगधंदे, लोकसाहित्याची संख्या वाढली. लोकसाहित्यात बदल झाला. सामाजिक पर्यावरणात लोकसाहित्याचे स्वरूप बदलत गेले. औद्योगिक क्रांती, दळणवळण, शिक्षणाचा प्रसार, विज्ञानाचा विकसन याचा प्रदमनः परिणाम शहरी संस्कृतीवर झाला. त्याचे लोण ग्रामीण भागापर्यंत पडून पोहोचले. यामुळे रूढी परंपरागत जगणाच्या लोकसाहित्यात अमूलाप्र बदल झाला. जागतिकीकरणाचा लोक जीवनावरील परिणाम :

रूढी परंपरागत जगणाच्या लोकांत पारंपारीक शोती व्यवसायात जसा बदल झाला तरी पारंपारिक व्यवसाय करणारे सुतार-लोहार या सारख्या सर्व बलुतेदारावर झाला. यांचे पारंपारिक व्यवसाय कोलमडून गेले. त्यांच्या व्यवसायाची जागा भांडवली वर्गांनी घेतली. हा समाज पारंपारिक व्यवसाय सोडून इतर कामे करू लागला. यामुळे परंपरागत चालत आलेली मौखिक परंपरा बदलल्या परिस्थितीत तग धरू शकली नाही. त्यांच्या पारंपारिक व्यवसाय- साहित्य लोकसाहित्याने जतन केले.

शिक्षण म्हणजे वाचन आणि लेखन इतकेच मर्यादीत न राहता व्यवसाय व नोकरीची उपलब्धता करून देणारे असले पाहिजे. याचा लाभ मात्र शहरी लोकांनाच मिळत गेला. परंपरागत जगणाच्या लोकांच्या नाशवोती तीच रूढी-परंपरा वाट्याला आली. मौखिक परंपरा याच लोकांच्या भोवती टिकून राहिली. असा समज आधुनिक जीवन जगणाच्या लोकांनी करून दिला. लोकसाहित्य अशिक्षित, आर्थिकरित निम्नवर्गीय व रानटी लोकांचे लक्षण समजले जात. असा समज पारचा संस्कृतीचा स्वीकार करणाऱ्या लोकांनी पध्दतीशरपणे करून दि म्हणजे जागतिकीकरणाच्या प्रक्रियेत ग्रामीण समाजाला उपेक्षित ठे गेले. परंतु लोकसाहित्याची व्याप्ती लक्षात घेवून शोती उपयोगी साहि पोपाख, भांडी, अलंकार, घराची रचना, ग्राम संस्कृती देनादन वापरातील वस्तू इत्यादी अभ्यास लोकसाहित्यातून लोकांसमोर आ गेला.

जागतिकीकरणाचा लोकसाहित्यावरील प्रभाव :

घापोण भाषण शहरी संस्कृतीमध्ये आज मूलगामी फरक केला जात नाही. कारण शहरी संस्कृतीत राहणाऱ्या व्यक्तिच्या जीवनाला ग्राम समाजाने वाढ देत नाही. अभ्यासाच्या दृष्टीने दोन्ही समाज एकत्र गुंथतून तयार झालेले असतात. म्हणजेच मौखिक परंपरेचा विकास बदलत्या समाज व्यवस्थेत घसा झाला इतकीच अपेक्षा साहित्यिकाकडून येत असते. आजच्या साहित्यातून मिथकाचा वापर केला जात आहे. या मिथकांच्या आधारे आधुनिक साहित्य म्हणून विचरित झाले आहे. मिथका हे लोक व्यवहार इतके रुजले आहे की ते मानवी जीवनाचा अविभाज्य अंग बदलत आहे. मिथकांच्या द्वारे एकूणच मानवी अस्तित्वाच्या गाभ्याशी भिडणे कोणत्याही युगातील ज्ञान शाखेला उपकार ठरते. जागतिकीकरणात मिथकाचा संकर मोठ्या प्रमाणात होत आहे. सांस्कृतिक अस्मिता व सांस्कृतिक संपेक्षता, सांस्कृतिक वैयक्तता व बहुसंस्कृतिकता प्रांतभाषास्तर वगैरे प्रश्न ऐरणोवर आले आहेत. मिथक ही प्रांतिका वाढवण्यासाठी कायमच उपयोगीत आणली जातात. उदा. प्रत्येक समाजाची श्रद्धा ही मिथक साहित्यातून पाहिली जाते.

समाजातल्या अनेक घटकांसाठी अनेक पातळीवरच्या शासकीय कल्याणाच्या योजना उपलब्ध असून केवळ प्रसाराच्या कमतरतेमुळे लाभार्थीपर्यंत त्या पोहोचत नाहीत. लोकसंघांच्या प्रमाणात मोठ्या प्रमाणात निधी असलेल्या आदिवासी उपाययोजना उदाहरणादाखल सांगता येतील. या काळीही लोकसाहित्य प्रभाव ठरू शकतो. यंत्रण शासकीय भाषेपेक्षा लोकसाहित्यातून ते लोकांना वाचावेसे वाटेल. अशा काही लाभ घेतलेल्यांच्या यशस्वी कथा साहित्याचे आणि लोकजीवनाचे आधारस्तंभ बनतील.

समारोप :

जागतिकीकरणात लोकसाहित्याच्या संदर्भात अभ्यासकांनी संशोधनात्मक लेखनामधून लोकसाहित्याबद्दल अपसमज दूर करणे आणि लोकसाहित्याच्या अभ्यासास शास्त्रीय केंद्र प्राप्त करून देऊन याद्वारे लोकसाहित्याला आंतर विद्या शास्त्रीय संशोधन प्राप्त करून देणे, लोकसाहित्याच्या संभाव्य क्षेत्रांचा शोध घेणे, अशी विविध कामगोरी करावयाला हवी. कलेच्या क्षेत्रात लोक साहित्याचा उपयोग मोठ्या प्रमाणात आजतागायत केला जातो. जागतिकीकरणाच्या प्रभावामुळे आदिवासाच्या सामर्थ्याला प्राप्त झालेले परिणाम, मराठी व हिन्दी चित्रपटातील लोकप्रिय गीतांमध्ये उपयोग, त्या आधारे लोकगीतांतील लोकप्रियतेच्या घटकांचा शोध या माध्यमातून लोपरंपरेत पोहोचविला जातो.

निष्कर्ष :

१. मराठी साहित्याचा विकास हा मौखिक परंपरेतून झाला

आहे. लोकपरंपरा ही मानवी जीवनाची जडण घडण सांगत आले. त्यामुळेच आपल्या मूळ परंपरा, भाषा लोक समजुती इत्यादी ग्रंथात साहित्यिकपणे घेऊन जाऊ शकतो.

२. जागतिकीकरणाच्या प्रतिक्रियेत भांडवली व्यवस्थेने ग्रंथक क्षेत्रावर आपली मक्तेदारी प्रस्थापित केली. लोकांपर्यंत अनेक ग्रंथ लो उपलब्धता करून दिली. देशाच्या विकासाला चालना मिळाली.

३. जो समाज विस्थापित होऊन भारतात आला म्हणजे सौमित्र संस्कृतीचा घनत्व गेला. पारंपारिक समाज आधुनिक समाजाच्या संस्कृतीच्या संस्कृतिचा स्वीकार करू लागला.

